

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

Κεφαலைο 1

1 - 2

Παυλος αποστολος *ΧΡΥ ΙΗΥ* δια θεληματος *ΘΥ* και Τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του *ΘΥ* τη ουση εν Κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη Αχαια, χαρις υμιν και ειρηνη απο *ΘΥ* πατρος ημων και *ΚΥ ΙΗΥ ΧΡΥ*.

3 - 5

Ευλογητος ο *ΘΣ* και πατηρ του *ΚΥ* ημων *ΙΗΥ ΧΡΥ*, ο πατηρ των οικτιρμων και *ΘΣ* πασης παρακλησεως, ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του *ΘΥ*. καθως περισσευει τα παθηματα του *ΧΡΥ* εις ημας, ουτως δια του *ΧΡΥ* περισσευει και η παρακλησις.

6 - 11

ειτε δε θλιβομεθα, υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας· ειτε παρακαλουμεθα, υπερ της υμων παρακλησεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων, ουτως και της παρακλησεως. Ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν, αδελφοι, υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης εν τη Ασια, οτι καθ' υπερβολην υπερ δυναμιν εβαρηθημεν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην· αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν, ινα πεποιθοτες ωμεν εφ' εαυτοις αλλ' επι τω *ΘΩ* τω εγειραντι τους νεκρους· ος εκ τηλικουτων θανατων ερρυσατο ημας και ρυσεται, εις ον ηλπικαμεν και ετι ρυσεται, συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει, ινα εκ πολλω προσωπω το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων.

12 - 22

Η γαρ καυχισις ημων αυτη εστιν, το μαρτυριον της συνειδησεως ημων, οτι εν αγιοτητι και ειλικρινεια του *ΘΥ*, και ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ' εν χαριτι *ΘΥ*, ανεστραφημεν εν τω κοσμω, περισσοτερωσ δε προς υμας. ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ' α αναγινωσκετε · ελπίζω δε οτι εωσ τελουσ επιγνωσεσθε, καθωσ και επεγνωτε ημασ απο μερουσ, οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του *ΚΥ ΙΗΥ*. Και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προτερον προς υμασ ελθειν, ινα δευτεραν χαριν σχητε, και δι' υμων διελθειν εις Μακεδονιαν και παλιν απο Μακεδονιασ ελθειν προς υμασ και αφ' υμων προπεμφθηναι εις την Ιουδαιαν. τουτο ουν βουλομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην; η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι, ινα η παρ' εμοι το ναι και το ου; πιστοσ δε ο *ΘΣ* οτι ο λογοσ ημων προς υμασ ουκ εστιν ναι και ου. ο του *ΘΥ* γαρ *ΥΣ ΙΗΣ ΧΡΣ* ο εν υμιν δι' ημων κηρυχθεισ, δι' εμου και Σιλουβανου και Τιμοθεου, ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν. οσαι γαρ επαγγελια *ΘΥ*, εν αυτω ναι· και δι' αυτου το αμην τω *ΘΩ* προς δοξαν δι' ημων. ο δε βεβαιωσ ημασ συν υμιν εις *ΧΡΝ* και χρισασ ημασ *ΘΣ*, ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του *ΠΝΣ* εν ταισ καρδιασ ημων.

23 - 24

Κεφαலைο 2

1 - 4

Εγω δε μαρτυρα τον *ΘΝ* επικαλουμαι επι την εμην ψυχην, οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εις Κορινθον. ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων· τη γαρ πιστει εστηκατε. • Εκρινα γαρ εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμασ ελθειν. ει γαρ εγω λυπω υμασ, και τισ ο ευφραινω με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου; και εγραψα τουτο αυτο, ινα μη ελθωσ λυπην σχω αφ' ων εδει με χαιρειν, πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι εμη χαρα παντων υμων εστιν. εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων, ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμασ.

5 - 13

Ει δε τισ λελυπηκεν, ουκ εμε λελυπηκεν, αλλα απο μερουσ, ινα μη επιβαρω, παντασ υμασ. ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων, ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι, μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ. διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εις αυτον αγαπην· εις τουτο γαρ και εγραψα, ινα γνω την δοκιμην υμων, εις παντα υπηκοοι εστε. ω δε τι χαριζεσθε, καγω· και γαρ εγω ο κεχαρισμαι, ει τι κεχαρισμαι, δι' υμασ εν προσωπω *ΧΡΥ*, ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα· ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν. Ελθωσ δε εις την Τρωαδα εις το ευαγγελιον του *ΧΡΥ* και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν *ΚΩ*, ουκ εσχηκα ανεσιν τω *ΠΝΙ* μου τω μη ευρειν Τιτον τον αδελφον μου, αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εις Μακεδονιαν.

14 - 17

Τω *ΘΩ* χαρισ τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω *ΧΩ ΙΗΥ* και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι' ημων εν παντι τοπω· οτι *ΧΥ* ευωδια εσμεν τω θεω εν τοισ σωζομενοισ και εν τοισ απολλυμενοισ, οισ μεν οσμη εκ θανατου εις θανατον, οισ δε οσμη εκ ζωησ εις ζωην. και προς ταυτα τισ ικανοσ; ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι κατηλευοντεσ τον λογον του *ΘΥ*, αλλ' ωσ εξ ειλικρινειασ, αλλ' ωσ εκ *ΘΥ* κατεναντι *ΘΥ* εν *ΧΩ* λαλουμεν.

Κεφαலைο 3

1 - 2

Αρχομεθα παλιν εαυτουσ συνισταν; η μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προς υμασ η εξ υμων; η επιστολη ημων υμεισ εστε, εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιασ ημων, γνωσκομενη και

2 (cont)
- 11
αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων, φανερουμενοι οτι εστε επιστολη ΧΡΥ διακονηθεισα υφ' ημων, και εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα ΠΝΙ ΘΥ ζωντος, ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ' εν πλαξιν καρδιαις σαρκιναις. Πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του ΧΡΥ προς τον ΘΝ. ουχ οτι αφ' εαυτων ικανοι εσμεν λογισασθαι ως εξ εαυτων, αλλ' η ικανοτης ημων εκ του ΘΥ, ως και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης, ου γραμματος αλλα πνευματος· το γαρ γραμμα αποκτενει, το δε ΠΝΑ ζωοποιει. Ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη λιθοις εγενηθη εν δοξη, ωστε μη ατενισαι τους υιους Ισραηλ εις το προσωπον Μωυσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην, πως ουχι μαλλον η διακονια του ΠΝΣ εσται εν δοξη; ει γαρ τη διακονια της κατακρισεως δοξα, πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης δοξη. και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξαμενον εν τουτω τω μερει εινεκεν της υπερβαλλουσης δοξης. ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης, πολλω μαλλον το μενον εν δοξη.

12 - 16
Εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα και ου καθαπερ Μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον αυτου προς το μη ατενισαι τους υιους Ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου. αλλα επωρωθη τα νοηματα αυτων. αχρι γαρ της σημερον ημερας το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει, μη ανακαλυπτομενον οτι εν ΧΡΩ καταργειται· αλλ' εως σημερον ηνικα εαν αναγινωσκηται Μωυσης, καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται· **ηνικα δε εαν επιστρεψη προς ΚΝ, περιαιρειται το καλυμμα.**

17 - 18
Κεφαலைο 4
1 - 2
ο δε ΚΣ το ΠΝΑ εστιν· ου δε το ΠΝΑ ΚΥ, ελευθερια. ημεις δε ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν του ΚΥ κατοπτριζομεθα οι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο ΚΥ ΠΝΣ. • Δια τουτο, εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθημεν, ουκ εγκακουμεν αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχνης, μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του ΘΥ αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστανοντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του ΘΥ.

3 - 6
ει δε εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων, εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον, εν οις ο ΘΣ του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του ΧΡΥ, ος εστιν εικων ΘΥ. Ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα ΙΗΝ ΧΡΝ ΚΝ, εαυτους δε δουλους υμων δια ΙΗΥ. οτι ο ΘΣ ο ειπων· εκ σκοτους φως λαμψει, ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης αυτου εν προσωπω ΙΗΥ ΧΡΥ.

7 - 18
Εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν, υπερβολη της δυναμεως η του ΘΥ και μη εξ ημων· εν παντι θλιβομενοι και μη στενοχωρουμενοι, απορουμενοι αλλ' ουκ εξαπορουμενοι, διωκομενοι αλλ' ουκ εγκαταλειπομενοι, καταβαλλομενοι αλλ' ουκ απολλυμενοι, παντοτε την νεκρωσιν του ΙΗΥ εν τω σωματι περιφερωντες, ινα και η ζωη του ΙΗΥ ΧΥ εν τω σωματι ημων φανερωθη. ει γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ΙΗΝ, ινα και η ζωη η του ΙΗΥ φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων. ωστε ο θανατος εν ημιν ενεργειται, η δε ζωη εν υμιν. Εχοντες δε το αυτο ΠΝΑ της πιστεως κατα το γεγραμμενον· **επιστευσα, διο ελαλησα,** και ημεις πιστευομεν, διο και λαλουμεν, ειδοτες οτι ο εγειρας τον ΙΗΝ και ημας συν ΙΗΥ εγερει και παραστησει συν υμιν. τα γαρ παντα δι' υμας, ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του ΘΥ. Διο και ουκ εγκακουμεν, αλλ' ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται, αλλ' ο εσω ημων ανακαινιουται ημερα και ημερα. το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ' υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν, μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα· τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα, τα μη βλεπομενα αιωνια.

Κεφαலைο 5
1 - 5
Οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη, οτι εκ ΘΥ οικοδομην εχομεν, οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις. και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες, ειπερ και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα. και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι, εφ' ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ' επενδυσασθαι, ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης. ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο ΘΣ, ο δους ημιν τον αρραβωνα του ΠΝΣ.

6 - 10
Θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι εν τω σωματι ενδημουντες εκδημουμεν απο του ΚΥ· δια πιστεως γαρ περιπατουμεν, ου δια ειδους· θαρρωμεν δε ευδοκουντες μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς ΚΝ. διο φιλοτιμουμεθα, ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες, ευαρεστοι αυτω ειναι. τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του ΧΡΥ, ινα κοιμησεται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν, ειτε αγαθον ειτε κακον.

11 - 16
Ειδοτες ουν τον φοβον του ΚΥ ανθρωπους πειθομεν, ΘΩ δε πεφανερωμεθα· ελπίζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι. ου παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων, ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και μη εν καρδια. ειτε γαρ εξεστημεν, ΘΩ· ειτε σωφρονουμεν, υμιν. η γαρ αγαπη του ΧΡΥ συνεχει ημας, κριναντας τουτο, οτι εις υπερ παντων απεθανεν, ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι. Ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα· ει και εγνωκαμεν κατα σαρκα ΧΡΝ, αλλα νυν ουκετι

16 (cont) γινωσκομεν.

17 - 21 Ωστε ει τις εν ΧΩ, καινη κτισις· τα αρχαια παρηλθεν, ιδου γεγονεν καινα. τα δε παντα εκ του ΘΥ του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια ΧΥ και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης, ως οτι ο ΘΣ ην εν ΧΩ κοσμον καταλασσων εαυτω, μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον ευαγγελιον της καταλλαγης. Υπερ ΧΡΥ πρεσβευομεν ως του ΘΥ παρακαλουντος δι' ημων· δεομεθα υπερ ΧΡΥ, καταλλαγητε τω ΘΩ. τον μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν, ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη ΘΥ εν αυτω.

Κεφαலைο 6

1 - 10 Συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του ΘΥ δεξασθαι υμας· λεγει γαρ· **καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι.** ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος, ιδου νυν ημερα σωτηριας. Μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην, ινα μη μωμηθη η διακονια, αλλ' εν παντι συνισταντες εαυτους ως ΘΥ διακονοι, εν υπομονη πολλη, εν θλιψεσιν, εν αναγκαις, εν στενοχωριας, εν πληγαις, εν φυλακαις, εν ακαταστασιας, εν κοποις, εν αγρυπνιαις, εν νηστειαις, εν αγνοτητι, εν γνωσει, εν μακροθυμια, εν χρηστοτητι, εν ΠΝΙ αγιω, εν αγαπη ανυποκριτω, εν λογω αληθειας, εν δυναμει ΘΥ· δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων, δια δοξης και ατιμιας, δια δυσφημιας και ευφημιας· ως πλανοι και ιδου αληθεις, ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι, ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν, ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι, ως λυπουμενοι αιει δε χαιροντες, ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες, ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες.

11 - 16 Το στομα ημων ανεωγεν προς υμας, Κορινθιοι, η καρδια ημων πεπλατυνται· ου στενοχωρεισθε εν ημιν, στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων· την δε αυτην αντιμισθιαν, ως τεκνοις λεγω, πλατυνητε και υμεις. Μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις· τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια, η τις κοινωνια φωτι προς σκοτος; τις δε συμφωνησις ΧΡΥ προς Βελιαρ, η τις μερις πιστω μετα απιστου; τις δε συγκαταθεσις ναω ΘΥ μετα ειδωλων; υμεις γαρ ναος ΘΥ εστε ζωντος, καθως και ειπεν ο ΘΣ·

17 - 18 **ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω
και εσομαι αυτων ΘΣ και αυτοι εσονται μου λαος.
διο εξελθατε εκ μεσου αυτων
και αφορισθητε, λεγει ΚΣ,
και ακαθαρτου μη ἄπτεσθε·
καγω εισδεξομαι υμας
και εσομαι υμιν εις πατερα
και εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας,
λεγει ΚΣ παντοκρατωρ.**

Κεφαலைο 7

1 - 4 Ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας, αγαπητοι, καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και ΠΝΙ, επιτελουντες αγιωσυνης εν αγαπη ΘΥ. Χωρησατε ημας· ουδενα ηδικησαμεν, ουδενα εφθειραμεν, ουδενα επλεονεκτησαμεν. προς κατακρισιν ου λεγω· προειρηκα γαρ οτι εστε εν ταις καρδιας ημων εις το συναποθανειν και συζην. πολλη παρηρσια προς υμας, πολλη μοι καυχησις υπερ υμων· πεπληρωμαι τη παρακλησει, υπερπερισσεουμαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων.

5 - 13 Και γαρ ελθοντων ημων εις Μακεδονιαν ουδεμιαν εσχεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ' εν παντι θλιβομενοι· εξωθεν μαχαι, εσωθεν φοβος. αλλ' ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο ΘΣ εν τη παρουσια Τιτου, ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ' υμιν, αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν, τον υμων οδυρμον, τον υμων ζηλον υπερ ημων ωστε με μαλλον χαρηναι. Οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη, ου μεταμελομαι· ει και μετεμελομην, βλεπω οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας, νυν χαιρω, ουχ οτι ελυπηθητε αλλ' οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν· ελυπηθητε γαρ κατα ΘΝ, ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων. η γαρ κατα ΘΝ λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται· η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται. ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα ΘΝ λυπηθηναι ποσην κατηργασατο ημιν σπουδην, αλλα απολογιαν, αλλα αγανακτησιν, αλλα φοβον, αλλα επιποθιαν, αλλα ζηλος, αλλα εκδικησιν. εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι τω πραγματι. αρα ει και εγραψα υμιν, ουχ ενεκεν του αδικησαντος ουδε ενεκεν του αδικηθεντος αλλ' ενεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του ΘΥ. δια τουτο παρακεκλημεθα.

14 Επι τη παρακλησει ημων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα Τιτου, οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων· οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι, ου κατησχυνθην, αλλ' ως παντα εν

14 (cont) αληθεια ελαλησαμεν υμιν, ουτως και η καυχησις ημων η επι Τιτου αληθεια εγενηθη. και τα σπλαγγνα
- 16 αυτου περισσοτερος εις ημας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην, ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον. χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν.

Κεφαலைο 8

1 - 7

Γνωριζομεν δε υμιν, αδελφοι, την χαριν του ΘΥ την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της Μακεδονιας, οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθος πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις το πλουτος της απλοτητος αυτων· οτι κατα δυναμιν, μαρτυρω, και παρα δυναμιν, αυθαιρετοι μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους, και ου καθως ηλπισαμεν αλλα εαυτους εδωκαμεν πρωτον τω ΘΩ και ημιν δια θεληματος ΘΥ εις το παρακαλεσαι ημας Τιτον, ινα καθως προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην. Αλλ' ωσπερ εν παντι περισσευετε, πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ ημων εν υμιν αγαπη, ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε.

8 - 15

Ου κατ' επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδης και το της ημετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων· γινωσκετε γαρ την χαριν του ΚΥ ημων ΙΗΥ ΧΡΥ, οτι δι' υμας επτωχευσεν πλουσιος ων, ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε. και γνωμην εν τουτω διδωμι· τουτο γαρ υμιν συμφερει, οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι· νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε, οπως καθαπερ η προθυμια του θελειν, ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν. ει γαρ η προθυμια προκειται, καθο εαν εχη ευπροσδεκτος, ου καθο ουκ εχει. ου γαρ ινα αλλοις ανεσις, υμιν θλιψις, αλλ' εξ ισοτητος· εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα, ινα και το εκεινων περισσευμα εις το υμων υστερημα, οπως γενηται ισοτης, καθως γεγραπται· **ο το πολυ ουκ επλεονασεν, και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν.**

16 - 24

Χαρις δε τω ΘΩ τω δοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια Τιτου, οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο, σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας. συνεπεμψαμεν δε μετ' αυτου τον αδελφον ου ο επαиноς εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων, συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ' ημων· προνοουμεν γαρ καλα ου μονον ενωπιον του ΘΥ αλλα και ενωπιον ΑΝΩΝ. συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα, νυνι δε σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας. ειτε υπερ Τιτου, κοινωνος εμοσ και εις υμας συνεργος· ειτε αδελφοι ημων, αποστολοι εκκλησιων, δοξα ΧΥ. την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησης υπερ υμων εις αυτους ενδεικνυμενοι εις προσωπον των εκκλησιων. • Περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσοτερον μοι εστιν το γραφειν υμιν· οτι οίδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι Μακεδοσιν, οτι Αχαια παρεσκευασται απο περυσι, και το υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας.

Κεφαலைο 9

1 - 5

επεμψα δε τους αδελφους, ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω, ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε, μη πως εαν ελθωσιν συν εμοι Μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχνωθωμεν ημεις, ινα μη λεγω υμεις, εν τη υποστασει ταυτη. αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους, ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην ευλογιαν υμων, ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν, μη ως πλεονεξιαν.

6 - 8

Τουτο δε, ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει, και ο σπειρων επ' ευλογια επ' ευλογια και θερισει. εκαστος καθως προηρηται τη καρδια, μη εκ λυπης η εξ αναγκης· **ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο ΘΣ.** δυνατει δε ο ΘΣ πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας, ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον, καθως γεγραπται·

9

**εσκορπισεν, εδωκεν τοις πενησιν,
η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα.**

10 - 15

ο δε επιχορηγων **σπορον τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν** χορηγησει και πληθυνει τον σπορον υμων και αυξησαι τα γενηματα της δικαιοσυνης υμων. εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα, ει τις κατεργαζεται δι' ημων ευχαριστιαν τω ΘΩ· οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων, αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω ΘΩ. δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον ΘΝ επι υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του ΧΡΥ και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας, και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του ΘΥ εφ' υμιν. Χαρις τω ΘΩ επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα.

Κεφαலைο 10

1 - 4

Αυτος δε εγω Παυλος παρακαλω υμας δια της πραυτητος και επιεικειας του ΧΡΥ, ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν, απων δε θαρρω εις υμας· δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τε πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας. Εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα, τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω ΘΩ προς

4 (cont)
- 6
καθαιρέσιν οχυρωμάτων, λογισμούς καθαιρούντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνώσεως του ΘΥ, και αιχμαλωτίζοντες παν νοημα εις την υπακοην του ΧΡΥ, και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην, οταν πληρωθη υμων η υπακοη.

7 - 12
Τα κατα προσωπον βλέπετε. ει τις πεποιθεν εαυτω ΧΡΥ ειναι, τουτο λογιζεσθω παλιν εφ' εαυτου, οτι καθως αυτος ο ΧΡΣ, ουτως και ημεις. εαν γαρ περισσοτερον τι καυχησωμαι, καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο ΚΣ εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρέσιν υμων, ουκ αισχυνθησομαι. ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων· οτι αι επιστολαι μεν, φησιν, βαρειαι και ισχυραι, η δε παρουσία του σωματος ασθενη και ο λογος εξουθενημενος. τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος, οτι οιοι εσμεν τω λογω δι' επιστολων αποντες, τοιουτοι και παροντες τω εργω. Ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων, αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετροντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν.

13 - 18
ημεις δε ουκ εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο ΘΣ μετρον, εφικεσθαι αχρι και υμων. ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους, αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του ΧΡΥ, ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποις, ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι, ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι. **Ο δε καυχωμενος εν ΚΩ καυχασθω**· ου γαρ ο εαυτον συνιστανων, εκεινος εστιν δοκιμος, αλλα ον ο ΚΣ συνιστησιν.

Κεφαலைο 11

1 - 5
Οφελον ανειχεσθε μικρον τι αφροσυνης· αλλα και ανεχεσθε μου. ζηλω γαρ υμας ΘΥ ζηλω, ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω ΧΡΩ· φοβουμαι δε μη πως, ως ο οφισ εξηπατησεν Ευαν εν τη πανουργια αυτου, φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος και της αγνοτητος της εις τον ΧΡΝ. ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ΙΗΝ κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν, η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε, η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε, καλως ανεχεσθε. Λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερλιαν αποστολων.

6 - 11
ει δε και ιδιωτης τω λογω, αλλ' ου τη γνωσει. Η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε, οτι δωρεαν το του ΘΥ ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν; αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν, και παρων προς υμας υστερηθεις ου κατεναρκησα ουθενος· το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο Μακεδονιας, και εν παντι αβαρη εμαυτον υμιν ετηρησα και τηρησω. εστιν αληθεια ΧΥ εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της Αχαιας, δια τι; οτι ουκ αγαπω υμας; ο ΘΣ οιδεν.

12 - 15
Ο δε ποιω, και ποιησω, ινα εκκοψω την αφορμην, ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις. οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι, εργαται δολιοι, μετασχηματιζομενοι εις αποστολους ΧΡΥ. και ου θαυμα· αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος. ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης· ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων.

16 - 29
Παλιν λεγω, μη τις με δοξη αφρονα ειναι· ει δε μη γε, και ως αφρονα δεξασθε με, ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι. ο λαλω, ου κατα ΚΝ λαλω αλλ' ως εν αφροσυνη, εν ταυτη τη υποστασει της καυχησης. επει πολλοι καυχωνται κατα σαρκα, καγω καυχησομαι. ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες· ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι, ει τις κατεσθιει, ει τις λαμβανει, ει τις επαιρεται, ει τις εις προσωπον υμας δερει. κατα ατιμιαν λεγω, ως οτι ημεις ησθηνηκαμεν. Εν ω δ' αν τις τολμα, εν αφροσυνη λεγω, τολμω καγω. Εβραιοι εισιν; καγω. Ισραηλιται εισιν; καγω. σπερμα Αβρααμ εισιν; καγω. διακονοι ΧΡΥ εισιν; παραφρονων λαλω, υπερ εγω· εν κοποις περισσοτερω, εν φυλακαις περισσοτερω, εν πληγαις υπερβαλλοντως, εν θανατοις πολλακις. Υπο Ιουδαιων πεντακις τεσσερακοντα παρα μιαν ελαβον, τρις ερραβδιστην, τρις εναυαγησα, νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα· οδοιποριας πολλακις, κινδουνοις ποταμων, κινδουνοις ληστων, κινδουνοις εκ γενους, κινδουνοις εξ εθνων, κινδουνοις εν πολει, κινδουνοις εν ερημια, κινδουνοις εν θαλασση, κινδουνοις εν ψευδαδελφοις, κοπω και μοχθω, εν αγρυπνιαις πολλακις, εν λιμω και διψει, εν νηστειαις πολλακις, ψυχει και γυμνοτητι· χωρις των παρεκτος η επιστασις μοι η καθ' ημεραν, η μεριμνα πασων των εκκλησιων. τις ασθενει και ουκ ασθενω; τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρομαι;

30 - 33
Ει καυχασθαι δει, τα της ασθενειας μου καυχησομαι. ο ΘΣ και ΠΗΡ του ΚΥ ΙΗΥ οιδεν, ο ων ευλογητος εις τους αιωνας, οτι ου ψευδομαι. εν Δαμασκω ο εθναρχης Αρετα του βασιλεως εφρουρει την πολιν Δαμασκηνων πιασαι με θελων, και δια θυριδος εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας

Κεφάλαιο 12

1 - 10 χειρας αυτου. • Καυχασθαι δε, ου συμφερον μεν, ελευσομαι δε εις οπτασιας και αποκαλυψεις ΚΥ. οίδα ανθρωπον εν ΧΩ προ ετων δεκατεσσαρων, ειτε εν σωματι ουκ οίδα, ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα, ο ΘΣ οιδεν, αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου. και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον, ειτε εν σωματι ειτε χωρις του σωματος ουκ οίδα, ο ΘΣ οιδεν, οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι. υπερ του τοιουτου καυχησομαι, υπερ δε εμαυτου ουδεν καυχησομαι ει μη εν ταις ασθeneιας. Εαν γαρ θελω καυχησομαι, ουκ εσομαι αφρων, αληθειαν γαρ ερω· φειδομαι δε, μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου και τη υπερβολη των αποκαλυψεων, ινα μη υπεραιρωμαι, εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι, αγγελος σατανα, ινα με κολαφιζη, ινα μη υπεραιρωμαι. υπερ τουτου τρις τον ΚΝ παρεκαλεσα ινα αποστη απ' εμου. και ειρηκεν μοι· αρκει σοι η χαρις μου, η γαρ δυναμις εν ασθeneια τελειται. Ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθeneιας μου, ινα επισκηνωση επ' εμε η δυναμις του ΧΡΥ. διο ευδοκω εν ασθeneιας, εν υβρεσιν και αναγκαις, εν διωγμοις και στενοχωριας, υπερ ΧΥ· οταν γαρ ασθeneω, τοτε δυνατος ειμι.

11 - 15 Γεγονα αφρων, υμεις με αναγκαζετε. εγω γαρ ωφειλον υφ' υμων συνιστασθαι· ουδεν γαρ τι υστερηκα των υπερλιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι. τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη, σημειοις τε και τερασιν και δυναμεσιν. τι γαρ εστιν ο ησσωθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας, ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρκτησα υμων; χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην. Ιδου τριτον τουτο ετοιμως εχω ελθειν προς υμας, και ου καταναρκτησω· ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμας. ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλα οι γονεις τοις τεκνοις. εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων. ει περισσοτερωσ υμας αγαπων, ησσον αγαπωμαι;

16 - 21 Εστω δε, εγω ουκ εβαρησα υμας· αλλα υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον. μη τινα ων απεσταλκα προς υμας, δι' α υτου επλεονεκτησα υμας; παρεκαλεσα Τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον· μητι επλεονεκτησεν υμας Τιτος; ου τω αυτω ΙΝΙ περιπατησαμεν; ου τοις αυτοις ιχνεσιν; Ου παλαι δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα. κατεναντι ΘΥ λαλουμεν· τα δε παντα, αγαπητοι, υπερ της υμων οικοδομης. φοβουμαι γαρ μη πως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε· μη πως ερις, ζηλος, θυμοι, εριθειαι, καταλαλαι, ψιθυρισμοι, φυσιωσεις, ακαταστασιαι· μη παλιν ελθοντος μου ταπεινωσει με ο ΘΣ μου προς υμας και πενθησω πολλους των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν.

Κεφάλαιο 13

1 - 10 Τριτον τουτο ερχομαι προς υμας· **επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα.** προειρηκα και προλεγω, ως παρων το δευτερον και απων νυν, τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιποις πασιν, οτι εαν ελθω παλιν ου φεισομαι, επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος ΧΡΥ, ος ουκ εις υμας ουκ ασθeneι αλλα δυνατει εν υμιν. και γαρ ΕΣΤΡΘΗ εξ ασθeneιας, αλλα ζη εκ δυναμεως ΘΥ. και γαρ ημεις ασθeneουμεν εν αυτω, αλλα ζωμεν αυτω εκ δυναμεως ΘΥ εις υμας. Εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει, εαυτους δοκιμαζετε· η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ΙΗΣ ΧΡΣ εν υμιν; ει μητι αδοκιμοι εστε. ελπίζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι. ευχομεθα προς τον ΘΝ μη ποιησαι υμας κακον μηδεν, ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν, αλλ' ινα υμεις το καλον ποιητε, ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν. ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλα υπερ της αληθειας. χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθeneωμεν, υμεις δε δυνατοι ητε· τουτο και ευχομεθα, την υμων καταρτισιν. Δια τουτο απων ταυτα γραφω, ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην ο ΚΣ εδωκεν μοι εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν.

11 - 13 Λοιπον, αδελφοι, χαιρετε και καταρτιζεσθε, παρακαλεισθε, το αυτο φρονειτε, ειρηνευετε, και ο ΘΣ της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ' υμων. Ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι. Ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες. Η χαρις του ΚΥ ΙΗΥ ΧΡΥ και η αγαπη του ΘΥ και η κοινωνια του πνευματος μετα παντων υμων.

2 Corinthians: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation